

РЕШЕНИЕ

№ 2679

гр. Варна, 18.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 42 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Моника Жекова

при участието на секретаря Христина Ив. Христова
като разгледа докладваното от Моника Жекова Гражданско дело № 20233110102279 по описа за 2023 година

За да се произнесе взе предвид следното :

Районен съд Варна е сезиран с предявени обективно, кумулативно съединени искове с правна квалификация чл. 232, ал. 2 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД с цена на главните искове **3103,66 лв. и 711 лв.** за акцесорните искове за мораторни лихви.

Ищецът по делото **М. Н. П.**, представлявано от С. С. С. - Ст. юрисконсулт в Областна служба „И. Н. Н.“, съгласно Пълномощно № ЛС - 04 - 585/29.12.2022 г. на ***, с адрес на призоваване : ***, служебен адрес на пълномощника в *** е сезирал РС Варна с осъдителните искове против ответника **И. А. Ч., ЕГН *******, с адрес: ***.

Отправеното до съда ИСКАНЕ е да бъде постановено Решение, по силата на което ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца СУМАТА от общо 3103,66 лв. претендира като сбор от неплатени задължения за потребена от ответника ел.енергия по фактури издадени от 22.02.2019 г. до 23.11.2020 г. и СУМАТА от 711.00 лв. обезщетение за забава / мораторни лихви начислени от датата на всяка една фактура , вписана в петитума на иска и уточняващата молба до датата на подаване на исковата молба в съда , ведно със законната лихва върху главните задължения, считано от датата на подаване на исковата молба и до окончателното изплащане на вземането.

Исковата си молба ищцовата страна основава на следните твърдени факти и обстоятелства:

Твърди се , че на 15 юли 1997 година е бил сключен Договор между Началника на З. В. и И. Ч. за отдаване под наем на ведомствено жилище, находящо се във ***.

Ищецът счита, че било видно от Акт № 9041/18.04.2016 г. за частна държавна

собственост, че апартамент *** бил предоставен за управление на М. Н. П..

На 15 март 2019 г. на отв.Ч. била връчена нотариална покана, с която бил известен, че договорът за наем се прекратява, с изтичане на 1 месец от връчването на поканата. Въпреки това, отв.Ч. не освободил жилището и продължил да го ползва.

На 31 март 2020 г. отв. Ч. бил уведомен с писмо, че следва да освободи имота незабавно, предвид обстоятелството, че за същия бил съставен Констативен протокол и сградата била освидетелствана като вредна и опасна за живота и здравето, но ответникът не освободил жилището.

На 22.01.2021 г. на ответника била връчена повторна нотариална покана за освобождаване на жилището и за заплащане на дължим наем.

На 10.09.2021 г., пред комисия в състав от служители на З. В. и представител на Областна администрация Варна,И. Ч. предал ключовете от жилището, за което бил изготвен приемо - предавателен протокол.

В исковата молба се твърди, че до момента на предявяване на иска, **ответникът не бил заплатил задълженията си към М. Н. П.**, които възлизали на сумата от **3103,66 лв.** съгласно „потвърждение на разчети“ представляваща незаплатена разходвана ел.енергия по фактури /неплатени в период от м. 02.2019г. - 23.11.2020 г./ ведно със законната лихва върху главницата, считано от предявяване на исковата молба в съда, до окончателното изплащане на задължението. Върху общия размер на задължението ищецът претендира и обезщетението за забава, като сочи в исковата си молба, че обезщетението е равно на ОЛП плюс 10 % лихвен процент за един ГЛП/ 360, като претендира обезщетение за забава от 711.00 лв. за периода от 23.11.2020 г., когато е издадена последната фактура за ел.енергия до датата на предявяване на иска. Периода за който се търси мораторна лихва е прецизиран допълнително с уточняваща молба приложена на л. 50, 51 по делото

На следващо място в исковата молба ищецът се спира на основанието на иска.

Основанието на иска , заявява ищеца в исковата си молба, че е заплащането на дължими се разноски за ползвания под наем недвижим имот - чл. 232, ал. 2, пр. 2 ЗЗД, съгласно който наемателят е длъжен да плаща наемната цена и разходите, свързани с ползуването на вещта.

Периодът за който се сочи в исковата молба, че се претендира обезщетението е от м. февруари 2019 г., когато отв.Ч. преустановил плащането на дължимите се **разходи за ел.енергия** , но продължил да ползва имота, включително и след получаване на предизвестие за прекратяване на договора, същият **останал** в имота и **извършвал потребление на ел.енергия, без да я плаща, до 23.11.2020 г. - последната фактура за ел.енергия.**

Исковата претенция на ищеца се сочи в исковата молба, че е за заплащане на **обезщетение за неплатени разходи за ел.енергия, свързани с отдаване под наем на ведомствено жилище, като сумата, която се претендира обезщетението била определена съобразно приложените към исковата молба фактури, ведно с потвърждение**

на разчети.

За установяване и доказване на твърденията и искането си, в исковата си молба ищецът е направил доказателствени искания. Моли съдът да присъди в полза на ищеца сторените по делото съдебно- деловодни разноски за процесуално представителство - юрисконсултско възнаграждение на осн. чл. 78, ал.8 ГПК.

В изпълнение на дадените от съда указания, в депозираната по делото писмена **уточнителна молба**, ищецът е въвел следните уточнения и пояснения:

Желае плащането на исковите суми да бъде извършено по банков път, по следната банкова сметка :Банка - ***, IBAN ***, BIG *** Титуляр: М. Н. П..

Посочени са и размерите на всяка от главниците и мораторните лихви съгласно изброените в табличен вид **фактури** : номер на фактура , дата на издаване , стойност на задължението, период на задължението, изчислена лихва от датата на фактурата до 24.02.2023 г. фактури №,№: 0000000236/22-02-2019 г.-73,19 лв.-месеца януари 2019 г.-29,93 лв.;0000000239/18-03-2019 г.-308,65 лв.-месеца февруари 2019 г.-124,14 лв.;0000000241/15-04-2019 г.-210,09 лв.-месеца март 2019 г.-82,86 лв.;0000000243/16-04-2019 г.-211,79 лв.-месеца ноември 2018 г.-83,48 лв.;0000000245/22-05-2019 г.-232,53 лв.-месеца април 2019 г.-89,32 лв.;0000000250/25-06-2019 г.-127,95 лв.-месеца май 2019 г.-47,94 лв.;0000000255/11-07-2019 г.-65,71 лв.-месеца юни 2019 г.-24,33 лв.;0000000256/12-08-2019 г.-65,10 лв.-месеца юли 2019 г.-23,52 лв.;0000000261/12-09-2019 г.-58,46 лв.-месеца август 2019 г.-20,62 лв.;0000000263/15-10-2019 г.-61,46 лв.-месеца септември 2019 г.-21,12 лв.;0000000268/12-11-2019 г.-78,59 лв.-месеца октомври 2019 г.-26,39 лв.;*****/11-12-2019 г.-141,99 лв.-месеца ноември 2019 г.-46,54 лв.; 0000000276/09-01-2020 г.-218,64 лв.-месеца декември 2019 г.-69,9 лв.;0000000279/12-02-2020 г.-264,04 лв.-месеца януари 2020 г.-81,92 лв.;0000000284/17-03-2020 г.-175,60 лв.-месеца февруари 2020 г.-52,82 лв.;0000000288/15-04-2020 г.-203,54 лв.-месеца март 2020 г.-59,59лв.; 0000000290/11-05-2020 г.-175,14 лв.-месеца април 2020 г.-50,01 лв.;0000000293/12-06-2020 г.-98,37 лв.-месеца май 2020 г.-27,21 лв.;0000000297/14-08-2020 г.-112,37 лв.-месеца юни и месеца юли 2020 г.-29,12 лв.;0000000299/16-10-2020 г.-94,67 лв.-месеца август и месеца септември 2020 г.-22,88 лв. и 0000000301/23-11-2020 г.-125,78 лв.-месеца октомври 2020 г.-29,06 лв.

Затворът - Варна, пояснява ищеца, че има разкрита партида от електроразпределителното дружество, за отчитане на консумираната ел. енергия. **Консумираната ел. енергия от всички сгради на Затвора - Варна, /включително и ведомствения блок**, в който се намира ведомственото жилище, което е ползвал ответника/, **се отчитала по електромер в Затвора - Варна, при което ежесечно се издавали фактури на името на Затвора - Варна**. Затворът заплащал към електроразпределителното дружество задължението си за консумираната ел. енергия, включваща и ел. енергията на ведомствените жилища във ведомствения блок. **Ведомствените жилища нямали собствен електромер** и в този смисъл нямат **абонатен или клиентски номер** . Във всяко ведомствено жилище имало поставен **контролен електромер**, по който енергетика на З. В. снимал показанията всеки месец и ги предавал в счетоводството на затвора. **В счетоводството на**

затвора се издавала фактура, чрез която се префактурирала изразходваната от всеки наемател - ел. енергия, въз основа на показанията от контролния електромер, по цената за 1 kWh, взета от месечната фактура на електроразпределителното дружество /т.е. без надценка/.

Към исковата молба ищецът представил Акт за частна държавна собственост № 9041/2016 г., в който бил посочен адреса на ведомственото жилище, което ползвал ответника - ***.

Същият адрес бил посочен и в представения към исковата молба приемо-предавателен протокол за освобождаване на жилището от г-н Ч..

Въз основа на изложеното по -горе , ищецът е сезирал РС Варна с искането , да бъде постановено Решение, по силата на което да бъде осъден ответника И. А. Ч. да заплати на М. Н. П. СУМАТА от **общо 3103.66 лева, представляваща незаплатена разходвана ел. енергия** за периода от **м.януари 2019 г. до месец октомври 2020 г.**, до когато има консумация на ел. енергия в жилището, ведно със **законната лихва** върху главницата, считано от предявяване на исковата молба в съда-**24.02.2023г.** до окончателното плащане на сумата, формирана като сбор от стойността на месечните фактури, както и **мораторна лихва 711.00 лв.**, изчислена за всяко задължение от датата на издаване на фактурата до датата на предявяване на исковата молба - **24.02.2023 г., както е изброено на стр. 2-ра от уточняваща молба от 2.3.2023 г./л.50/.**

В срока по чл. 131 ГПК ответникът депозирал лично отговор на искова молба е **оспорил и основателността и доказаността** на предявените против него искове.

1. Ответникът **възразява, че няма сключен Договор /двустранен/** между него и Началника на З. В., **никога не бил подписвал приложения договор** и не му бил предоставян екземпляр от него . Това ясно се виждало от страница трета на договора , където за договорящи се имало само един подпис, който не бил на отв.Ч..

По отношение на ръкописния текст в договора, ответникът твърди, че и той не е изпълнен от него.

2. Ответникът се позовава на приложения акт № 9041, като сочи, че от същия е видно, че нито МП, нито З. В. притежават право на собственост върху имота.

3. Твърди се от ответника, че няма сключен договор с лицензиран доставчик на ел.енергия, на база на който да бъде присъединен към електропреносната мрежа.

По същество ответникът сочи, че жилищния блок на *** се захранва с ел.енергия от **временен кабел** от сградата на З. В., а отчитането се извършвало чрез електромери за всяко домакинство, но които са отдавани технически остарели и ненадеждни и които е убеден, че не съществуват никъде.

Ответникът **не отрича, че отчитането на ел.енергия в посочения блок се извършвало от служители на З. В. ,** а дължимата сума се установява при самото плащане на каса в Затвора.

Според ответника ползваната ел.енергия била с лошо качество , водещо до чести

повреди на ел.уредите.

За всички изброени проблеми, както и за желанието да бъдат присъединени към лицензиран доставчик в района, периодично уведомявали различни длъжностни лица от ЗАТВОРА, но безрезултатно.

Ответникът моли горното да бъде прието като доказателство за недължимост и неоснователност на иска.

В проведеното по делото **открито съдебно заседание** ищцовата страна, представлявана от юрисконсулт С. поддържа исковата молба ведно с уточнителната, като моли съда да уважи в цялост исковата претенция в пълния размер. Обективизирано е и искане в полза на ищеца да бъдат присъдени и сторените в производството разноси във вид на юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, както и направения разход във връзка със заплащането на държавната такса.

В същото съдебно заседание ответникът не се явява, не изпраща представител, но в писмена молба, депозирана преди заседанието оспорва исковете, желае отхвърлянето им , без да прави доказателствени искания.

Съдът, въз основа на събраните по делото доказателства, съобразявайки становищата и възраженията на страните, съгласно нормите на чл.235 и чл.236 ГПК приема за установено и изяснено по делото от ФАКТИЧЕСКА СТРАНА следното :

Страните по делото са били страни по наемно правоотношение , установено и доказано въз основа на влязло в законна сила Решение .

С Решение № 3096/17.10.2022 г. постановено от РС Варна, 49 -ти състав по гр.дело № 20223110102805/2022 г. по описа на РС Варна ответникът И. Ч. е бил осъден да **заплати** на М. Н. П. сумата от **415,68 лв.** представляваща **обезщетение за ползване** на имот без правно основание за периода от **м. 05.2020 г. до 10.09.2021 г.** , през който ответникът е ползвал ведомственото жилище на М. Н. П. , находящо се в ******* , без правно основание , ведно със **законната лихва** върху главницата, считано от предявяване на исковата молба в съда - 04.03.2022 г. до окончателното плащане на сумата , както и сумата от 10,04 лв. представляваща **мораторна лихва** върху част от обезщетението за периода от 29.01.2021 г. до датата на предявяване на исковата молба в съда - 04.03.2022 г., **като е била отхвърлена претенцията за сумата от 36,88 лв. като недоказана на основание чл. 59 и чл. 86 ЗЗД** (видно от приложения на листи от 87 до 93 заверен за вярност с оригинала препис на решение) .

С исковата молба, предявена на 24 февруари 2023 г. във ВРС по която е образувано настоящото гр.дело № 2279/2023 г. по описа на РС Варна , 42 - ри състав ищцовата страна М. Н. П. е предявила в условията на обективно кумулативно съединяване осъдителни искове отново против ответника И. Ч., **незаявени** пред съда с предходната искова молба, подадена на 04.03.2022 г., поради което и исковото производство се явява процесуално допустимо .

Предмет на настоящото дело е претенцията на ищцовата страна за заплащане на цена на консумирана от ответника **Ч. ел.енергия** в период от време от **м. 01.2019 г. до м. 10.2020**

г. , в който се твърди, че ответникът е ползвал предоставеното му от ищеца под наем ведомственото жилище на адрес *** която ел.енергия била индивидуализирана по размери и периоди в издаваните от счетоводството на З. В. фактури, вписани в табличен вид в уточняваща молба приложена на **листи 50,51** по делото на **стойност 3 103,66 лв.** представляваща сбора от главници и лихви за забава .Размерите на претенциите ищцовата страна е посочила още в титулната част на исковата молба - 3103.66 - главница и 711.00 лв. обезщетение за забава . /л.2/

Установява се от приобщения по делото на лист **117 и 118 оригинал на Договор за отдаване под наем на държавен жилищен имот от дата 15.07.1997 г.**, че ответникът И. Ч. в качеството му на наемател е сключил безсрочен договор за **наем за имот** състоящ се от стая и кухня с площ 37 кв. м с Началник З. В. - (тогава С. С.), съгласно **Решение за настаняване ***8 от 15.07.1997 г.** с наемна цена от 2065 лв.,Изрично в **чл.2** от договора за наем е посочено, че **наемът, стойността на топлинна енергия , таксата за смет, разходите за чистач и портиер се плащат безлихвено до всяко 25 - то число на текущия месец** в касата на наемодателя срещу редовен документ или в Българската народна банка по сметка , а невнесените до тази дата вноски се събират със законна лихва, изчислена при просрочени дни .

Така представения в първото открито съдебно заседание от ищеца **оригинал** на договор за наем , въпреки разпределената с доклада по делото тежест на доказване, **не е оспорен по надлежния ред от ответника** и не е открито и производство по реда на чл.193 ГПК, поради което и съдът приема, че **договорът за наем е подписан от наемателя и ответник Ил.Ч. .**

Видно от лист 94 - ти от делото със **Заповед ***8/15.07.1997 г. на Началник Варненски затвор , на основание Решение на жилищната комисия при З. В. е настанен в числящата се към З. В. жилищна площ на *** капитан И. А. Ч. - старши инспектор по социална дейност при ТПО Варна , считано от 14.07.1997г.,** като е вписано в заповедта, че жилището се състои от 1 стая и кухня 37м2 .

По отношение на имота предмет на договора за наем се установява по делото , че наетия считано от **15.07.1997 г.** от отв.Ч. имот е **актуван по надлежния ред с Акт за частна държавна собственост .**

От приложеното на лист 9 -10 заверено за вярност с оригинала копие на **Акт № 9041 за частна държавна собственост** , регистър 9041 , досие (РЗ) 9041, акт вписан в АВ СВ Варна с вх. рег. № *** г. е видно, че **МРРБ** е актувало **имот с ид. № ***.** по КKKP на гр.Варна със **застроена площ 49,15кв.м** ведно с прилежащата *** с площ 26,56 кв. м , както и 12,8524 % ид.ч. от ОЧС , на осн. чл. 68, ал.1 и чл.71, ал.1 ЗДС , чл. 104 , ал.1 т. 9 ППЗДС , Разпореждане № 69/06.09.1994 г. на Министерски съвет.Видно от т.10 от цитирания акт / л. 10/ имотът е бил предоставен за ползване на **М. Н. П. .**

Установено е още по делото, че на **10.09.2021г.** , във връзка с изпълнение н **писмо** с изх. № 91 - 00 - 35 / **07.06.2019 г.** на М. Н. П. и **нотариална покана** с рег. № 267/**21.01.2021 г.**, **ответникът Ч. е предал ключовете за ведомственото жилище,** находящо се в *** , за

което е съставен Приемо-предавателен протокол. В приобщения на лист 11 -ти по делото в заверено за вярност с оригинала копие на цитирания приемо -предавателен протокол се съдържат подписи на И. Ч. е на приемателната комисия в състав :председател Д. М. - МТС и членове 1.С. Д. - техник строителство и архитектура и 2.Р. Д. - енергетик . Съгласно вписаното в приемо - предавателния протокол, предаването на ключовете е станало доброволно , в присъствие на И. Х. - главен експерт „ държавна собственост „ при Областна администрация Варна, положил подпис върху протокола .

Видно от данните в протокола от 10.09.2021 г., при предаване на ключовете от имота са вписани и показанията на спрените измервателни устройства - водомер : *** и електромер - тарифа 1 - *** и тарифа 2 - ***.

Установено е по делото от ангажираните от ищеца писмени доказателства, че на **17 февруари 2020 г. Комисия назначена със Заповед № 0475/5.2.2020г. на Кмета на Община Варна с посочения в протокола състав / л.16 от делото / е извършила оглед на сградата с ид. № 10135.3513.1798.14 намираща се на адрес *** , като е решено освидетелстване на цялата сграда като **вредна** в санитарно - хигиенно отношение , **опасна** за здравето и живота на обитателите и преминаващите хора , **създаваща условия за възникване на пожар : „поради амортизирана електрическа инсталация ...****

*В т.4 от КП е дадено предложение до Кмета на Община ВАРНА да нареди на собственика на процесната сграда за своя сметка , в срок до 30.07.2020г. да извърши **техническо обследване на състоянието на външното кабелно захранване , както и мястото му на присъединяване в трафопоста , с цел оптимизиране на работата му и осигуряване на невъзможност за външна намеса , както и коректно отчитане на консумираната ел.енергия . “ (л.19 -ти).***

За доказване на размера на исковите си претенции ищцовата страна е ангажирала единствено и само писмени доказателства.

В приложеното на л.12 -ти по делото „ **извлечение с натрупване** „ е вписана сумата от **3103,66 лв.** - равна на общата цена на потребена ел.енергия, която се претендира от Ил.Ч.. Същата сума е посочена и в потвърждение на разчети приложено на л. 27- ми по делото съставено от МП - ГД „ИН „ - З. В. , изпратено на 17.1.2023 г. до ответника на осн. чл. 28,ал.1 ЗСч за провеждане на годишна инвентаризация на разчетите за 2022 г. , от което и се констатира, че към 31.12.2022 г. при ищеца съществува заведено задължение на ответника в размер на 3103,66 лв. представляващо неразплатени фактури за ел.енергия .От неоспореното от ответника известие СN обр.250 се изяснява, че пратката - потвърждение за разчети не е била потърсена от ответника и върната обратно на подателя.

Приложените на листи от 30 до 43 заверени за вярност с оригинала копия на фактури са ангажирани от МП с цел доказване на размерите на предявените искове и в същите се съдържат данните за префактурираната цена на ел.енергия за обекта - ведомствено жилище ап. 4 на адрес Варна ул.Хр.Смирненски 19 за периода от м. февруари 2019 г. до м. август и септември 2020 г.

Приобщените на листи от 96 до 116 вкл. заверени за вярност с оригинала копия на фактури са издадени от трето на спора лице „***“, ЕООД ЕИК *** към З. В. - ГД ИН за обект на потребление на ел.енергия на адрес *** за периода м.10. 2020 г. - м. 01.2019 г., въз основа на които фактури ищецът твърди, а и ответника не е оспорил, че е била префактурирана в следствие към ответника цената на ел.енергията която се претендира да бъде платена от ответника.

В потвърждение на твърденията и на двете страни, че в имота който е бил ползван по силата на договор за наем от ответника, така както и в останалите ведомствени жилища на адрес *** ел.енергията е отчитана не чрез индивидуални СТИ, а чрез контролен електромер е и ангажираната от самия ищец **справка** за консумирана ел.енергия с наемател И. А. Ч., приобщена на лист 95-ти. От справката е видна стойността на всяка месечна фактура издадена за периода от м. 01.2019 г./ ред първи / до м. 10.2020 / ред последен / , с обща цена на стойности по фактурите **3103,66 лв.** и отбелязване затова, че данните за цената на ел.енергията са определени **след отчитане на показания на контролен електромер**, без да е ясно къде се намира контролния електромер, какви характеристики има и въобще метрологично годен ли е бил да отчита правилно и точно потребявана ел.енергия.

Въз основа на така описаната по-горе фактическа страна на спора, съдът прави следните **ПРАВНИ ИЗВОДИ** по същество :

Предявените по делото обективно кумулативно съединени осъдителни искове съдът е квалифицирал по **чл. 232, ал. 2 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД**, като страните не са възразили против така определената с доклада по делото правна квалификация.

С доклада по делото съдът е отделил безспорните между страните факти и разпределил тежестта на доказване.

Указано е с доклада по делото на страните, че на този етап от производство единствените факти за които **не се спори са**, че електроенергията, потребявана от обитателите на имоти, на адрес гр.Варна, ул.Хр.Смирненски № 19, вх. Б е била отчитана от служители на З. В., на основание чл. 146, ал. 1 т. 4 ГПК.

Изрично е било указано на ищеца, че **не сочи доказателства за размера на наемната цена** на имота, за който твърди, че е ползван от ищеца, която наемна цена като **част от твърдяното правоотношение** между страните, също подлежи на установяване и доказване по делото **ведно с предмета на претенциите** - договорните клаузи свързани със задължението на ищеца да предостави под наем жилището и насрещните задължения на ответника да заплаща наемната цена, както и процесните разходи за потребена ел.енергия в исковия период. В тежест на ищеца съдът е възложил да установи и докаже, че в исковия период от време ответникът е **обитава**л имота, ползвал потребената от него ел.енергия на търсената обща цена, вкл. и точния **размер на главници и мораторни лихви**. В тежест на ищеца е било възложено да установи и докаже, че е отправил покана за плащане на задълженията до ответника.

В случая наличието на потребена ел. енергия за претендирания период и тяхната

стойност се **оспорват от ответната страна**, поради което и в тежест на ответника съдът е възложил да проведе насрещно доказване, че е **заплатил** в срок дължимите се суми, **в случай че ищецът докаже основанието на иска си**.

При така разпределената тежест на доказване между страните , на база приобщения по делото оригинал на договор за **наем от 15.07.1997 г. (л.117, 118)** и Заповед ***8/15.07.1997 г. (л.94) съдът приема , че ищецът е доказал възникването на **валидно облигационно правоотношение** с ответника, обективизирано в договора за наем . Приобщените по делото писмени доказателства, ангажирани от ищеца и вписани подробно в Протокол № 3474/23.06.2023 г. от проведеното открито съдебно заседание (л.123 - ти от делото - гръб) анализирани в съвкупност и поотделно от съда, налагат правния извод, че **ищецът е предоставил на ответника Ч. за временно възмездно ползване ведомствено жилище**, находящо се в *** по силата на **договор за наем от 15.07.1997 г. ,** като от своя страна отв.Ч. е приел да ползва недвижимия имот срещу вписаната в договора наемна **цена** и при **условията на чл. 2** - заплащане и на разходите за ползването на имота .

Съществуващото наемно правоотношение между страните е датирало от сключване на договора - 15.07.1997 г. до датата на която е изтекъл срокът за 1 м. предизвестие за прекратяването на наемното правоотношение - 15.04.2019 г. - дата , установена и в предходното водено производство между същите страни - гр.дело № 2805/2022 г. по описа на ВРС 49 - ти състав , за която са приложени на л.14,22,23 ангажирани от ищеца писмени доказателства/ в неособено четливи копия /.

Спорният по настоящото исково производство въпрос е не вече разрешения със СПН с **Решение № 3096/17.10.2022 г.** въпрос относно задължението на ответника да заплаща наемна цена или обезщетение за ползване на имота , а за дължимост само на разходите за ел.енергия за предоставеното на Ил.Ч. под наем ведомствено жилище , съгласно клаузата на чл.2 от Договора за наем .

Установено е въз основа на приложените по делото копия на документи, че едва на 10.09.2021 г. ответникът Ч. е предал на ищеца ключовете от имота, поради което и се налага извод, че за периода от 15 април 2019 г. до 10.09.2021 г. ответникът е обитавал ведомственото жилище без да има правно основание затова , така както е приел и предходния състав на ВРС с Решението си от 17.10.2022 г.

Независимо от факта, че ищецът търси за заплащане от ответника цената на потребена от ответника ел.енергия на основание чл.2 от договора за наем и че твърденията на ищцовата страна обосновават квалификацията на главните иски по чл.232 , ал.2 ЗЗД , исковите са останали напълно недоказани и като такива подлежат на цялостно отхвърляне , без съдът да излага допълнителни мотиви налице ли е фактическия състав на неоснователното обогатяване по чл. 59 ЗЗД (за периода от м. април 2019 г. до края на исковия период вписан в петитума на иска - м. октомври 2020 г) .

Видно от лист 50, 51 от делото ищцовата страна е сезирала съда с искането ответникът да бъде осъден да заплати сумата от 3103,66 лв. сборна от месечни суми по фактури, вписани в табличен вид и в обстоятелствената част на уточнителната молба и в

петитума на иска , като се твърди, че сумата от 3103,66 лв. представлява незаплатена разходвана ел.енергия за периода от м. януари 2019 г. до месец октомври 2020 г.

Действително правната норма на чл. 232, ал. 2 ЗЗД повелява, че наемателят е длъжен да плаща наемната цена и разходите, свързани с ползването на вещта, като това задължение е пренесено и в договора за наем от 1997 г. сключен между страните по спора в чл.2 .

Пред настоящата инстанция ищецът не е ангажирал доказателства които да установяват **точното потребление на ел.енергия** от ответника , което обосновава и извода за **неоснователност на исквете** както за сбора от главници по вписаните в петитума на иска фактури издадени от 22 февруари 2019 г. до 23.11.2020 г., така и за акцесорните вземания за мораторни лихви начислени за периода от датата на всяка една фактура до 24.02.2023 г. и за законната лихва върху главниците, считано от датата на подаване на исковата молба в съда 24.02.2023 г.

Самият ищец е твърдял и представил доказателства затова, че в обекта на потребление на ел.енергия ползван от ответника Ч. не е имало индивидуален , а контролен електромер, като не е ясно контролния електромер отчитал ли е правилно потребяваната ел.енергия .

Страните по делото не са спорили и съдът е отделил за безспорно, че ел.енергията за ползвания от ответника ведомствен апартамент е била отчитана от служител на З. В. . Колко често и дали правилно е отчитана ел.енергията за исковия период не е доказано .

Следва да бъде подчертано по същество на спора, че ел.енергията и движима вещ и нейната цена се определя съгласно утвърдените цени от КЕВР /ДКЕВР , като самото потребление на ел.енергия и достъпа на потребителите до ЕРМ се извършва при спазване на законовата нормативна база в страната - Закона за енергетиката , Общите условия на енергийните дружества разполагащи с лицензии за търговия с ел.енергия и утвърдените от КЕВР Правила за продажба на ел.енергия .

Установеното по делото наличие на контролен електромер и издадените фактури от трето на спора лице „***“ ЕООД към Затвора -Варна ведно със справката за консумирана от наемателя Ил.Ч. ел.енергия по правната си същност не представляват доказателства въз основа на които съдът да може да приеме за установено и доказано при условията на пълно и главно доказване, че ответникът именно в исковия период от време от м. януари 2019 г. до м. октомври 2020 г. е потребил ел.енергия на стойност 3103,66 лв. , която следва да плати на МП.

Видно и от л. 27, 28 ответникът не е потвърдил вписания при ищеца дълг от 3103,66 лв. , а и още на 17.02.2020г. / л.16, 17/ цялата сграда на адрес *** е обявена за вредна, опасна , създаваща условия за пожар, поради което е било предложено Кмета на Община Варна да нареди на собственика на сградата с ид. № 10135.3513.1798.14 за своя сметка , в срок до 30.07.2020 г. да извърши техническо обследване на състоянието на външното кабелно захранване, както и мястото му на присъединяване в трафопоста , с цел „ оптимизиране на работата му и осигуряване на невъзможност за външна намеса, както и коректно отчитане на

консумираната ел.енергия „,

Дори и само на база КП от 17.02.2020 г. и даденото предписание в т. 4 от КП се извежда извод, че към началото на 2020 г. не е било налице коректно отчитане на ел.енергията в имота представляващ сграда с ид. № 10135.3513.1798.14 , което само по себе си и обуславя извода за неоснователност и недоказаност на исковете .

В условията на евентуалност - ако от правна страна се приеме, че всички едностранно съставени частни документи от ищеца, свързани с претенцията за заплащане на консумираната , но незаплатена от ответника ел.енергия доказват твърденията на ищцовата страна затова че ответникът е имал реално потребление на ел.енергия на търсената цена, то отново се налага извод за неоснователност и недоказаност на главните и акцесорни искове .

По делото липсват не само доказателства за надлежно присъединяване на обекта на потребление на ел.енергия към ЕРМ, но са факт твърденията на ищеца затова, че ответникът - наемател не е разполагал дори с партида и електромер ,абонатен и клиентски номер.

Ищцовата страна не е ангажирала и нито едно доказателство за метрологична годност на наличния във ведомствения апартамент контролен електромер . Ето защо съдът намира, че при липсата на ангажирани от ищцовата страна доказателствени средства като съдебно - счетоводна и съдебно -техническа експертизи , елементите от фактическия състав на главния иск с правно осн. чл.232 , ал. 2 ЗЗД са останали изцяло недоказани , т.к. не е установено несъмнено от ищеца, че точно за исковия период ответникът е потребил префактурираното от МП количество ел.енергия , отчитано от служител на З. В. през контролен електромер .

Неоснователността на главния иск води и до неоснователност на акцесорните искове за присъждане на мораторни лихви за забава върху главниците , както и на искането с правно осн. чл. 86, ал.1 ЗЗД за законна лихва върху главното задължение, считано от датата на сезиране на съда .

При този изход на спора съдът следва да се произнесе съгласно нормата на чл. 81 ГПК по въпроса за отговорността за разноските .

Неоснователността на исковете дава право на ответника да търси възстановяване на сторените от него съдебно - деловодни разноски пред настоящата инстанция съгласно чл. 78, ал.3 ГПК .

Ответникът както в отговора на искова молба, така и в писменото си становище от 20.06.2023 г. не е отправил искане за присъждане на съдебно - деловодни разноски, поради които и съдът не присъжда такива в полза на Ил.Ч..

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ изцяло предявените обективно кумулативно съединени осъдителни

искове с правно основание чл. 232, ал. 2 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД от ищцовата страна **М. Н. П.**, с адрес *******, срещу ответника **И. А. Ч., ЕГН *******, с адрес: *******.с ИСКАНЕТО ответникът **И. А. Ч., ЕГН ******* да бъде осъден да заплати на ищеца **М. Н. П.** следните парични вземания: **СУМАТА от 3103.66 лева, представляваща неизплатена изразходвана ел.енергия за периода от м.януари 2019 г. до м.октомври 2020 г.** до когато има консумация на ел.енергия в жилището - нает имот по Договор за отдаване под наем на ведомствено жилище 15.07.1997г., находящо се в *******, ведно със **законната лихва върху главницата**, считано от датата на подаване на исковата молба в съда **-24.02.2023 г.** до окончателното изплащане на задължението и сумата от 711.00 лв., представляваща **обезщетение за забава** изчислена за задължение от датата на издаване на фактурата до датата на предявяване на исковата молба - **24.02.2023 г., както следва** по фактури и стойности : фактура № 0000000236/22-02-2019 г. на стойност 73,19 лв. за м. януари 2019 г. и 29,93 лв. лихва за забава ; фактура № 0000000239/18-03-2019 г.на стойност 308,65 лв.за месец февруари 2019 г. и 124,14 лв. лихва за забава ;фактура № 0000000241/15-04-2019 г. на стойност 210,09 лв. за месец март 2019 г. и 82,86 лв. лихва за забава ; фактура № 0000000243/16-04-2019 г.на стойност 211,79 лв.за месец ноември 2018 г. и 83,48 лв.лихва за забава ;фактура № 0000000245/22-05-2019 г. на стойност 232,53 лв. за месец април 2019 г. и 89,32 лв.лихва за забава ;фактура № 0000000250/25-06-2019 г.на стойност 127,95 лв. за месец май 2019 г. и 47,94 лв.лихва за забава ;фактура № 0000000255/11-07-2019 г. на стойност 65,71 лв. за месец юни 2019 г. и 24,33 лв.лихва за забава ;фактура № 0000000256/12-08-2019 г.на стойност 65,10 лв. за месец юли 2019 г. и 23,52 лв.лихва за забава ;фактура № 0000000261/12-09-2019 г. на стойност 58,46 лв. за месец август 2019 г. и 20,62 лв.лихва за забава ;фактура № 0000000263/15-10-2019 г.на стойност 61,46 лв.за месец септември 2019 г.и 21,12 лв.лихва за забава ;фактура № 0000000268/12-11-2019 г.на стойност 78,59 лв.за месец октомври 2019 г. и 26,39 лв. лихва за забава ; фактура № *******/11-12-2019 г.** на стойност 141,99 лв. за месец ноември 2019 г. и 46,54 лв. лихва за забава ;фактура № 0000000276/09-01-2020 г. на стойност 218,64 лв. за месец декември 2019 г. и 69,9 лв. лихва за забава ;фактура № 0000000279/12-02-2020 г.на стойност 264,04 лв. за месец януари 2020 г. и 81,92 лв. лихва за забава ;фактура № 0000000284/17-03-2020 г. на стойност 175,60 лв. за месец февруари 2020 г. и 52,82 лв.лихва за забава ;фактура № 0000000288/15-04-2020 г.на стойност 203,54 лв. за месец март 2020 г. и 59,59 лв. лихва за забава ;фактура № 0000000290/11-05-2020 г. на стойност 175,14 лв. за месец април 2020 г. и 50,01 лв. лихва за забава ;фактура № 0000000293/12-06-2020 г. на стойност 98,37 лв. за месец май 2020 г. и 27,21 лв. лихва за забава ; фактура № 0000000297/14-08-2020 г. на стойност 112,37 лв. за месец юни и месец юли 2020 г. и 29,12 лв. лихва за забава ;фактура № 0000000299/16-10-2020 г.на стойност 94,67 лв. за месец август и месец септември 2020 г.и 22,88 лв.лихва за забава и фактура № 0000000301/23-11-2020 г. на стойност 125,78 лв. за месец октомври 2020 г. и 29,06 лв. лихва за забава , **като НЕОСНОВАТЕЛНИ И НЕДОКАЗАНИ.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване от страните с въззивна жалба пред Окръжен

съд -Варна в двуседмичен срок, считано от получаване на преписа .

ПРЕПИС от Решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____